

han selv har meddeelt Statsrevisionen, at der for 1875—76 var negtet $\frac{1}{6}$ af dette Beløb? Er her nogen Feil, har den ærede Minister selv foranlediget den. Vi have ingenlunde været uopmærksomme paa det hele Forhold, vi have meget godt set, at der kunde være nogen Uklarhed tilføede, thi det er ingenlunde saa klart, som den ærede Minister vil gjøre det til. Ogsaa for Aaret 1875—76 findes der — vel ikke paa selve Finantsloven, men derimod i det Budget for Theatret, der blev forelagt for Finantsudvalget (Rigsdagsstid. 1874—75 Tillæg B. Sp. 431—32) en Tilsielse til Post 10 paa Theatrets Udgiftsbudget (Udgifter af ubestemt Omfang), der lyder saaledes: „herunder for 1875—76 til fortsat Supplerings af Garderobefager og Dekorationsmateriel 10,000 Rd.“, altsaa atter det i Ministeriets Regnskabsoversigt nævnte Beløb af 20,000 Kr.; men det ses ikke, at et saadant i 1875—76 havde været til Afstemning i Folkethinget, og det maatte derfor vække Forundring, at Ministeriet desuagtet kunde sige, at det var negtet af Thinget, eller kunde gjøre det til en femte Del af den begjærede Bevilling for 1876—77. Den ærede Minister bestyldte mig ogsaa for at have forvevlet den paataante ekstraordinære Anskaffelse (i 1876—77), med en ordinær Anskaffelse, hvormed der alene var Tale i 1875—76; men han kommer atter derved i Strid med de Oplysninger, Statsrevisorerne tidligere have faaet fra selve Ministeriet. I Statsrevisorerenes Betænkning for 1874—75 er der Side 158, aftrykt en Del af Ministeriets Oplysninger til Theatrets Regnskab, og der siges der, at der har været betydelige Overskridelser paa Theatrets Budget og navnlig paa Kontoen til Udgifter af ubestemte Omfang, og Grunden dertil er at søge i en større Del ekstraordinære Udgifter. „Til de ovennævnte ekstraordinære Udgifter“, hedder det, „maa navnlig regnes Garderobernes Forsyning ved større Indkjøb . . . og Scenens Udstyr med Maskineri og Dekorations-Materiel“, og senere tilføies, „at der vil hengaa en ikke ringe Tid, inden Theatret kan undgaa denne Art ekstraordinære Udgifter, der saa stærkt have tynget paa det forløbne Theateraar.“ Altsaa her, i Regnskabsoversigten for 1874—75, kaldes disse Anskaffelser netop „ekstraordinære Udgifter“, og det Samme gjentager sig i den for 1875—76, jfr. Betænkningen Side 121, hvor det atter oplyses, at Grunden til den store Overskridelse for dette Aar for en stor Del falder paa Anskaffelser til Dekorationer og Garderobe. „Der høres“, siges der, „til ethvert velordnet Theaters Brug en fast Bestanddel af Dekorationer. Denne har det netop i Finantsaarene 1874—75 og 1875—76 været Opgaven at bringe tilveie for den nye Theaterbygning, hvis Scene, bekendt nok, var ganske blottet for Dekorationer, da den skulde tages i Brug, og forsaavidt Udgiften hertil atter i det

foreliggende Regnskabsaar særlig og stærkt har tynget paa Udgifts-Siden, maa det erindres, at der ved de skete Anskaffelser for en meget stor Del er sørget for det Repertoire, der skal bruges i den paafølgende Saison (1876—77), saa at Udgiften vil komme det næste Regnskabsaar tilgode og under almindelige Forhold nærmest maatte være falden dette til Last.“ Det er altsaa her ligefrem sagt, at de Anskaffelser, som ere foregaaede i Finantsaarene 1874—75 og 1875—76, vare af en overordentlig Beskaffenhed, og at de for en stor Del vilde komme de følgende Aar tilgode, og da særlig Saisonen 1876—77. Der nævnes endog et bestemt Beløb af 15,500 Kr., som var anvendt til en Lærrebeholdning for 1876—77. (Spørledes dette Sidste iøvrigt skal forenes med en Bemærkning i Efteraaret af Theaterchefen i Landstthinget om, at disse 15,500 Kr. først skulde udredes i Efteraaret 1876 istedetfor, at de her maa antages for at være udredede i Theateraaret 1875—76, er mig ikke klart.) Af alt det Anførte, maatte den naturlige Forklaring synes at være den, at Ministeriet i de Theateraar, som der her er Tale om, nemlig 1874—75 og 1875—76, har anstaaft meget betydelige Kvantiteter, dels af Garderobefager og dels af Dekorationer, hvormed det vilde forsyne det nye Theater i den følgende Tid, og at altsaa den Bevilling, som blev begjæret paa Finantslovsforslaget for 1876—77, nærmest maatte have Karakteren af en Efterbevilling, hvorved man vilde faae de fornødne Penge til at dække de Indtjøg, man dels havde foretaget og dels var isærb med at foretage, og som man ikke kunde dække af den ordinære Indtægt. Dette forekom mig — og jeg tør vel nok sige flere — at være den sandsynligste Løsning; men for at komme til fuld Klarhed sendte jeg den 11te Juni 1877 en Forespørgsel til Ministeriet om, hvorledes det forholdt sig, dels med selve Overskridelsen, dels med den af Ministeriet omtalte Regtelse af Folkethinget. Paa Spørgsmaalet om, hvilke særlige Omstændigheder der kunde have foranlediget, at man ikke i betimelig Tid havde kunnet forudsæ den overordentlige Stigning af Udgifterne, modtog vi først den 23de August et Svar, men dette Svar var ikke fra selve Ministeren, men fra Theaterchefen, og dateret den 4de Juli. Smedens den ærede Minister selv var Statsrevisor, har han ofte anket over, at de vedkommende Ministre ikke selv besvarede de Spørgsmaal, som vare rettede til dem, da det jo var dem, som vare ansvarlige for Regnskabsarbejds Afslæggelse, men at de derimod lod deres underordnede Embedsmænd besvare dem. Her har nu imidlertid det Samme været Tilfældet, idet Besvarelsen er affattet af Theaterchefen, og den har endda mærkelig nok ligget i Ministeriet fra den 4de Juli til den 25de August, altsaa i 6—7 Uger, hvorfra den da er sendt til Statsrevisoratet uden videre Tilspøining. Dette er dog en selsom For-